

"Els pobles demanen pau"

L'objecte d'aquest "Debat" és l'anàlisi del concepte de pau i la seva plasmació pràctica. Fora de conceptualismes que buiden de sentit les paraules, els nostres convidats intenten traçar una estratègia per a aconseguir aquesta quimera.

La vella consigna comunista volia denunciar l'actitud que havien assumit els socialistes de comparsa dels governs socialdemòcrates i conservadors que, agitant banderes nacionals, preparaven la Primera Guerra Mundial a benefici seu. Era una consigna que recollia el sentiment més profund dels éssers humans, el de viure en pau d'una manera permanent i en justícia. El moviment per la pau fou, no cal dir-ho, absolutament minoritari i titllat de derrotista. La lògica de l'enfrontament directe, de l'ull per ull, de la negativa a negociar, per binària, arrossega amb facilitat l'opinió pública i els desigs postergats de la gent.

La història de la humanitat n'és testimoni. És molt més difícil d'intentar construir una pau justa i duradora que no pas lluitar contra les injustícies. Perquè d'això es tracta: d'una pau que tingui en compte les necessitats i les aspiracions de tothom, que sigui respectuosa envers les llibertats, que no imposi el poder de la minoria dominant i que no oblidí la resta del món. És aquesta concreció de la paraula pau que ens ha de convocar i no pas una consigna abstracta en què fins i tot els senyors de la guerra de sempre poden estar d'acord. Perquè també molt sovint ens trobem la paraula pau en alguns contextos o en la boca de figures o d'institucions que elles mateixes s'encarreguen de buidar de contingut.

Des d'aquesta vella consigna ha passat gairebé un segle, i moltes guerres. Totes brutes; però algunes més brutes que no pas les altres; totes amb alguna justificació; totes amb pèrdues irreparables per als pobles. I la pau? El plantejament de la pau té una vigència absoluta. Ni la pau romana ni la pau intramurs. Una pau jus-

ta, perpètua i global, com a exigència moral sense la qual cap programa polític no podrà estructurar les mediacions imprescindibles perquè una vida plena, participativa, lliure i respectuosa envers els drets de tothom sigui realitat.

Avui tenim de convidats Francesca Mestre, professora de grec de la Universitat de Barcelona, i Vicent Martínez Guzmán, professor de filosofia de la Jaume I de Castelló. Espero que el debat sigui del vostre interès.

Anna Papiol

ORIOI MARTÍ

